

אֶתְחַזֵּי חַיּוּוֹ דְכֹלָא בְעֵלְמָא, וְאֶתְתַּקֵּן עֲלֵמָא, מאותה שעה
 נראה המראה של הכל בעולם ואז האיר אור הת"ת ע"י השכינה ונתקן העולם **וְאֶזְלֵי**
בְּהָהוּא מְשַׁכְנָא וּבְהָהוּא אַרְוֵנָא, והלכו עמ"י באותו משכן והארון
 שבתוכו ועל ידם שרתה עמם השכינה כל זמן שהותם במדבר **עַד דְּמַטִּי לְהָהִיא**
נְקֻדָּה דְּאִיְהִי יִפָּה נוֹף חֲדָוּה דְכֹלָא עד שהגיעו לאותה נקודת הבת
 עין קודש הקודשים שהיא יסוד העולם ושם היה יחוד זו"ן כראוי והיא נקראת יפה נוף
 השמחה של העולם שמאירה אור הת"ת לכולם. **כִּיּוֹן דְּמַטִּו לְהָתָם כְּדִין**
פְּתַח אַרְוֵנָא וְאָמַר, כיון שהגיעו לקודש הקודשים ונתכוון כנגד נקודה
 האמצעית פתח לבנת הספיר אז פתח הארון דהיינו מלאך מט"ט שהוא סוד אור בת העין
 ואמר יחד עם הארון שניהם גם יחד (תהלים קלב) **זֹאת מְנוּחָתִי עַד פֶּה**
אֲשֵׁב כִּי אֹיְתִיָּהּ מתאוה אני לה' ומעתה ישכון כאן בקבע.

רבי ייסא אומר שהשכינה אמרה זאת מנוחתי ור' חזקיה אמר שהקב"ה אמר
 זאת מנוחתי

רַבִּי יֵיסָא אָמַר, הָאִי קָרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמְרָה לֵיהּ,
בְּשַׁעֲתָא דְּאֶתְבְּנִי בֵּי מְקוֹדְשָׁא, וְעָאֵל אַרְוֵנָא
לְאֶתְרֵיהּ רבי ייסא אמר שהפסוק הזה כנסת ישראל שהיא השכינה אמרה בשעה
 שנבנה בית המקדש ונכנס הארון למקומו וזה בחינה יותר מעולה מהדעה הראשונה, דהיינו
 הדעה הראשונה אמרה שהארון אמר, ור' ייסא אומר השכינה אמרה. **רַבִּי חֲזַקְיָה**
אָמַר, קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אָמַר לֵיהּ, עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

רבי חזקיה אמר שהפסוק הזה אמרו הקב"ה שהוא הת"ת על כנסת ישראל השכינה **כִּד יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ רְעוּתִיהָ**, שכאשר עם ישראל עושין מצות גורמים יחוד ז'ו"ן ואז יורד אור הת"ת העליון ומאיר בשכינה **וְהָא פְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל כְּרִסֵי יְקָרִיהָ, וְחַיִּים עַל עֲלָמָא**, ואז הקב"ה יושב על כסא כבודו ומרחם על העולם **וּבְרָכָה וְשָׁלוֹם וְחֵבִיבוּתָא דְכָלָּא אֲשַׁתְּכַח** ומשפיע ברכה ושלום ושמחה ואושר שורה על כל העולם. **וְכִדִּין אָמַר זֹאת מְנוּחָתִי עַד** ואז שהשמחה שלמה אומר הקב"ה זאת מנוחתי וכו'.

האומנים התחילו במלאכה והיא נסתיימה מעצמה

וְתָא חַזִּי, וּבֵא רָאָה בְּשַׁעֲתָא דְכָלְהוּ אוֹמְנִין שָׂארוּ לְמַעַבְדַּ אוֹמְנוּתָא, בשעה שכל האומנים התחילו לעשות במלאכת המשכן **וְהוּא עוֹבְדָא מִפְּשֵׁי דְשָׂרָאן**, אותה מלאכה ממש שהתחילו לעשותה **אִיהִי אֲשַׁתְּלִימַת מְגַרְמָה** היא נשלמה ונעשתה מעצמה. **אִינּוּן שָׂרָאן, וְאִיהִי אֲשַׁתְּלִימַת עֲבִידָתָא**, הם התחילו העבודה והיא השלימה מעצמה מלאכתם **אִיהִי מִפְּשֵׁי**, היא ממש מפני שהכח המסור לרדת לשכון בכל אבר מאברי המשכן היה שופע מיד בתחילת מעשהו ומכוון ומוליך את ידי האומן לעשות את הכלי כפי שראוי להיות וכמו שהאומן אינו עושה כלום **מִנְלָן, דְכְּתִיב וַתְּכַל כָּל עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד** [קנט] שכלתה ונגמרה מאליה.

אור הרשב"י

[קנט] והענין מפני שהיא בעלת רוח חיים והכח המסור לרדת לשכון בכל אבר ואבר

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

גם במעשה בראשית נגמרה המלאכה מאליה אלא שלא היה כח בעולם להתקיים עד שהגיע יום השביעי יום שבת קודש

כַּגֹּוֹנָא דָא (בראשית ב) **וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ** וכמו כן במעשה

בראשית נגמרה וכלתה עשיית שמים וארץ מאליה מרוח החיות ששרתה

בם. **וְאִי תִימָא**, ואם תאמר ותקשה הרי כתוב **וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם**

הַשְּׁבִיעִי, שהקב"ה כילה את מעשה בראשית ולא שנגמרה מאליה **וַדָּאִי הֲכִי**

הוּא, ומתרץ ודאי שכך הוא **דְּכָל עֲלָמָא**, אף על גב דְּכָל עֲבִידִין

אֲשֶׁתְּלִימוּ כָל חָד וְחָד, שאפילו שכל המעשים שנעשו בבריאת העולם

נשלמו כל אחד ואחד מאליו **עֲלָמָא כְּלָא לָא הוּא שְׁלִים בְּקִיּוּמִיהָ**,

מ"מ העולם כולו עדיין לא היה שלם בקיומו כראוי משום שעדיין היה חסר כוח ברוח

החיונית של העולם שהעולם היה רופף ולא היה בו כוח להמשיך להתקיים **עַד**

דְּאָתָא יוֹמָא שְׁבִיעָאָה, דְּכֵד אָתָא יוֹמָא שְׁבִיעָאָה,

בְּדִין אֲשֶׁתְּלִימוּ כָל עֲבִידִין, עד שהגיע יום השביעי שכאשר הגיע יום

השביעי השפיע אז מכוח קדושת השבת על רוח החיוני שבכל המעשים וזנם וקיימם

וְאֲשֶׁלִים בֵּיהּ קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא עֲלָמָא, והשלים בה הקב"ה את

העולם להתקיים עוד ששה ימים עד שבת הבאה **הֲוָא הוּא דְכֵתִיב** וזה שאמר

הכתוב **וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה**.

אור הרשב"י

מאברי המשכן היה שופע ויורד במשכן וכאלו ידיו אינם עושות את המלאכה אלא בשעת מעשהו ומעשה (כמו מעשים על נוטל אח הכלי ובדעתו שופע צורך כוונה הצדקה) את האומן לעשות כפי ההגון לו אליו והמלאכה נעשית מאליה. (ידיד נפש).

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

בְּהָאֵי, אֲשֶׁתְּלִים בְּקִיּוּמָא כָּל עֲבִידְתָּא דְעֶבֶד, שבזה רוח
הקדושה של השבת נשלם והמשיך להתקיים כל מעשה של בריאת העולם (אור יקר)
וְעַל דָּא ועל כך נאמר וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

בכל עבודה שהיא בעשיית הקדושה כגון בית כנסת וכתובת ספר תורה הרוח
הקדושה שורה בעבודתם והיא נשלמה מאליה

וְכֹד אֶתְבְּנִי בֵּי מִקְדָּשָׁא, כָּל עֲבִידְתָּא דְאֶתְעֲבִיד,
אֵיְהִי מִגְרָמָה אֶתְעֲבִידְתָּא וכן כאשר נבנה בית המקדש כל
המעשים שנעשו לצורך המשכן הם מאליהם נעשו. אֶמְנִין שְׂרָאן,
וְעֲבִידְתָּא אֶתְחִיֵּאת לֹזֶן לְמַעְבָּד, האומנים התחילו והעבודה
מעצמה הראתה להם בדעתם איך ומה צריך לעשות וְאֶתְרְשִׁימַת קַמִּיֵּהוּ,
וְאֲשֶׁתְּלִימַת הִיא מִגְרָמָה וכמו שנרשמה לפניהם העבודה איך לעשותה
ונחשב שנשלמה ונעשתה מעצמה. וְהָא אִוְקְמוּהָ, וכבר דייקו זאת דְכֶתִיב,
(מלכים א' 1) וְהַבֵּית בְּהַבְנוֹתוֹ. וְהַבֵּית כְּאֲשֶׁר בָּנְהוּ לָא
כְּתִיב שהרי כתוב בפסוק "והבית בהבנותו" כאלו שבנה עצמו ולא כתוב כאשר בנהו.
אֶלָּא בְּהַבְנוֹתוֹ. דְאֵיְהִי אֲשֶׁתְּלִימַת מִגְרָמָה אלא כמו שאמרנו
בהבנותו שהמלאכה נשלמה מאליה כמו במשכן. וְכֶתִיב אֶבֶן שְׁלֵמָה מִסַּע
נְבֻנָה וכן כתוב על האבן "מסע נבנה". בְּנֻדְהוּ לָא כְּתִיב ולא כתוב שבנוהו
הפועלים. אֶלָּא נְבֻנָה הוּא מִגְרָמִיה נְבֻנָה, אלא נבנה בדווקא הוא
שמאליו נבנה ע"י הרוח ששרתה בעבודתם וְכֵן בְּכָל עֲבִידְתָּא דְאֵיְהִי

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000